

været nævnt som det rigtige Beløb, og det Beløb, der er opført i Lovforslaget, maa man imidlertid erindre, at der i den mellemliggende Tid er foregaaet en betydelig Udvikling i Grønland, alt er dyrere end den Gang. Staten har sat sine Varepriser op, og Forholdene ligger i det hele taget økonomisk noget anderledes i Grønland end den Gang. Trangen til at skaffe sig bedre Boliger og Trangen til at bruge rede Penge er større nu end blot for nogle faa Aar tilbage. Jeg maa derfor tro, at det Beløb, der er nævnt, maa siges at være passende i Øjeblikket. Endelig maa man erindre, at det er Sysselkasserne, som vælges baade af Danske og Grønlændere, og hvortil der kan vælges baade Danske og Grønlændere, der faar en afgørende Indflydelse paa, hvorledes Understøttelsen skal tildeles de Grønlændere, der kan komme i Betragtning.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel mente, at det kunde blive nødvendigt at fastsætte en Maksimumsgrænse i den kongelige Anordning, der bliver at udstede. Det skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt gøre Indvending imod; jeg gaar ud fra, at den kongelige Anordning, naar den bliver færdig, vil komme til Behandling i det grønlandske Udvalg, inden den bliver udstedt, derved vil Rigsdagen faa Adgang til at tales ved med Regeringen ogsaa om dette Spørgsmaal. I det hele taget er det min Opfattelse, at der bør vedligeholdes det bedst mulige Samarbejde mellem Styrelsen og Indenrigsministeriet og det grønlandske Udvalg for i Fællesskab at tilvejebringe det bedst mulige, det mest holdbare administrativt og lovgivningsmæssigt for Grønland.

Selvfølgelig er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i, at man ikke kan fastsætte Alderdomsunderstøttelsessummer, der i Almindelighed bliver større end de Beløb, Fangerne kan tjene. Hvis man satte større Summer ind her end rimeligt i Forhold til Fangerens Erhverv, vilde det være ensbetydende med, at man forrykkede alle økonomiske Forhold i Grønland, og det kan fornuftigvis ikke være Hensigten.

Jeg skal være villig til at drøfte Forsikringspørgsmaalet, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det er et saa stort Spørgsmaal for det grønlandske Samfund, at det vil være vanskeligt at faa det færdigbehandlet under en kort Udvalgsbehandling, jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Drøftelse først bør finde Sted i det grønlandske Udvalg.

Endelig skal jeg gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at vel har det været overmaade tiltalende, at Børnene har sørget for deres Forældre, har haft Forsørgelsespligt — noget tilsvarende har vi ogsaa kendt i Danmark —, men jeg er nu ikke saa sikker paa, at dette gamle Forsørgelsessystem, naar vi skulde til at gaa det nøjere efter i Sømene, i hvert Tilfælde for vort eget Lands Vedkommende, var saa overmaade godt. Jeg tror, at det gamle Aftægtssystem, vi havde her i Landet, gik man bort fra, fordi man havde gjort den Erfaring, at de gamles Lod i mange Tilfælde, ja, næsten i alle Tilfælde blev overordentlig kummerlig, ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor der i for sig var nok at bide og brænde baade for de unge og de gamle. Det var meget let saaledes, at de gamle gik i Vejen, og de følte sig ogsaa som værende i Vejen. Man har derfor hele Danmark over forladt dette System i Erkendelsen af, at det ikke passede længere. Det kunde vel tilsyneladende være meget smukt, men i Virkeligheden rummede det overordentlig store Vanskeligheder, ikke mindst for de gamle.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen gjorde nogle Bemærkninger om det herskende Repartitionssystem oppe i Grønland. Jeg er ganske enig i, at dette System trænger til en grundig Revision, og jeg har min Opmærksomhed henvendt derpaa. Det har været medvirkende Aarsag til, at man ikke er kommet ind paa en nogenlunde rationel Understøttelse af dem, der trængte, og jeg skal ogsaa være villig til arbejde saa energisk, som det er muligt, paa, at faa baade de blinde og de faderløse, overhovedet alle dem, der ikke kan klare sig selv i Grønland, ind under en mere fast Forsorg, end de hidtil har været. Jeg har allerede gjort nogle Bemærkninger derom i min Forelæggelsestale. Jeg tror fremdeles, at det er muligt administrativt at naa til et tilfredsstillende Resultat; men inden saadanne administrative Røglar gives, vil jeg selvfølgelig forhandle med det grønlandske Udvalg for at have Rigsdagens fulde Samtykke i, hvad der sker. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at Børnetilsynet paa Grønland bør være mere effektivt end hidtil. Jeg glæder mig over, at man nu paa et Omraade har taget sig af Børnene, idet man har bygget et Sanatorium i Sukkertoppen. Jeg tror, at der kan blive og ogsaa maa blive Tale om paa anden Maade at yde Børnene, ikke mindst de forældreløse, en Haandsrækning, saaledes at de ikke, som